

**№ 93
27 червня
2017**

Слава Ісусу Христу!
Слава на Вікі!

**Українська
Православна
Церква Св. Анни**

**St. Anne's
Ukrainian Orthodox
Church**

**525 Morrish Road
Scarborough,
Ontario M1C 1G2**

**Church Office
(416) 284-9642**

**Parish Priest:
Rev. Father Volodymyr
Feskiv
(647) 680-0448**

**Церковний листочок
святої Анни
St Anne's Newsletter**

Звідки черпати сили християнину?

Правильна молитва

Святі отці називали молитву – піднесенням християнської душі до Бога. Читання молитов – це не формальний ритуал, не магічний обряд, не шаманство. Це мить нашого живого спілкування з Творцем, а відтак, це унікальний момент нашого справжнього життя, життя у всій його повноті. Саме тому слід особливо наголосити, що молитва в Християнській Церкві, це не засіб, а мета, цінність уже сама по собі, а не лише через те, що може щось принести нам у наслідку. Багато людей плутають між собою ці речі, не бажають в це вірити та приймати, а відтак – самі заводять себе у духовну пастку, бо підмінюючи сенс молитви при цьому гублять найосновніше: можливість живого та повноцінного богоспілкування.

У християнській, православній традиції прийнято молитися не лише своїми словами, але й використовуючи найкращі зразки молитовної творчості інших людей. Однак, автори наших древніх молитов – люди не звичайні, Вони своїм святим і богоугодним життям стали зразком для наслідування членам Церкви на всі майбутніх віки. Саме з цієї причини нам так важлива близькість із ними, з їхніми поглядами та внутрішнім налаштуванні. Нині ми розглядаємо молитви написані святими, як підручник духовного життя, вчимося в чужих словах помічати в собі хоч трохи тієї святості та чистоти думки, які мали ті, хто переміг у собі гріх і пристрасть. «Молитовник» не повинен нам відімкнути розум. Навпаки! Він повинен полегшити молитву, направляючи наш розсіяне та пристрасне раціо в правильне русло. Все ж, дуже часто люди сприймають молитовник як підручник для читання, а не інструмент для правильної молитви. Чимало з нас просто «вичитують» слова молитви, намагаючись удосконалитися у швидкості читання та кількості прочитаних молитов при цьому забуваючи, що добра молитва це не кількість слів, а якість: смирення, благоговіння, покаяння та уважність, неквапливість, час

для діалогу. Якщо цього немає – наша молитва марна, і називати її молитвою не варто. «Не кожен, хто каже Господи, Господи, увійде в Царство Боже».

Молитва може бути і корисною, і шкідливою. Існує й інша крайність – це намагання молитися своїми словами надто красномовно та багатослівно, в самий момент молитви не молячись, а п р и д у м у ю ч и молитву. Небезпеку такого збочення складно пояснити людям, які виховані в традиції протестантів, що завжди критично сприймали тисячолітній досвід духовного життя католицької чи православної церков. Під час молитви ми повинні молитися, а не озвучувати власний твір на релігійну тему. Молитва це справжнє духовне мистецтво – мистецтво споглядання Бога. У нього є власні правила, є можливість досягнути вершин, але й можливість зазнати тотальної поразки. Молитва це не порожня формальність, але живий і динамічний діалог людини та її Небесного Батька. При правильному розумінні молитви, при правильній практиці людина неминуче побачить її плоди. У багатьох випадках нашого життя, лише молитва здатна неміцне уздоровити, і поповнити все, чого нам бракує. Тому, однаково помиляються як ті, хто уникає молитви, так і ті, хто не розуміє що таке молитва і якою вона повинна бути.

Сповідь

Покаяння – це особливе священнодійство, Таїнство Церкви Христової, в якому віруюча людина сповідаючи свої гріхи перед священником, може отримати прощення за них від Самого Бога. Підстави для того, щоб це стверджувати з певністю, ми знаходимо в Святому Писанні, оскільки можливість Покаяння та отримання повного прощення – це не людська, а Господня установа.

Сповідь – це неймовірний дарунок Бога людині. Під час щирого каяття, людина може отримати

безумовне прощення, яке має не зовнішню та формальну, а глибоко онтологічну природу. За вченням Церкви, сповіданий перед Христом гріх перестає існувати. Звичайно, оскільки гріх це не лише юридичний, але насамперед медичний термін, слід прямо говорити, що від особливо значних помилок і гріхів у людини можуть, і неминуче будуть залишатися шрами. Однак, ці шрами – це вже не відрита рана, але та рана, яку Господь хоче людині загоїти. Звісно, не без її власної допомоги.

Чимало людей ставляться до цього великого Таїнства автоматично, без жодного благоговіння. Мовляв, оскільки наш Бог нам усе прощає, то гріх для віруючого більше не є проблемою: не согрішиш, не покаєшся! Грішити тепер не лячно, бо завжди можна прийти до священика і розповісти йому про свої пригоди. Вважати так – велика помилка. Таїнство Покаяння діє зовсім по-іншому. Прощення гріхів і зцілення отримують люди не тоді, коли сповідаються словами, а коли каються – відчують глибоку огиду до власного гріха, соромляться його і не мають бажання його повторювати, а навпаки – хочуть якомога швидше ліквідувати те зло, яке вони власноруч принесли в цей світ. Покаяння це не просто звіт священику про проведену роботу, це «катування власної душі» через добровільну помилку та злочин, щире бажання по позбутися цього досвіду та найшвидше повернутися в люблячі батьківські обійми Христа та Церкви.

Таїнства Церкви мають величезну силу.

Таїнство Покаяння має велику силу. Воно здатне відродити людину з попелу, піднести її з ями гріхопадінь, омити від бруду найстрашніших злочинів і подарувати можливість принципово нового життя. Завдяки покаянню віруючий грішник може стати святим. Годі говорити, що Таїнство Покаяння лікує не лише дух, але й душу – нашу психіку: розум, чуття та волю. Це неймовірно потужний засіб терапії, який, однак, працює лише у випадку віруючих, практикуючих християн. Як і кожне Таїнство Церкви, Таїнство Покаяння – це Таїнство, яке дарує людині духовне, душевне та фізичне здоров'я, поновлює її сили для боротьби з гріхом, допомагає вести життя благочестиве та святе. У

повну силу дія Покаяння розкривається в поєднанні з Євхаристією.

Феномен паломництва

Насамперед, релігійне паломництво слід категорично відрізнати від релігійного туризму. Якщо для туриста основною цінністю є отримання вражень і відпочинок, то паломництва – подорожі до великих релігійних центрів – є насамперед елементом аскези та духовної роботи над собою. Паломництво це дорога заради Бога та до Бога. Релігійний туризм – це подорож у пошуках позитивних емоцій, ознайомлення з історією та культурними традиціями інших регіонів або країн. Безсумнівно, кожне продумане та вдало проведене паломництво це не в останню чергу – добрі, позитивні враження. Однак, у християнській традиції апогеєм паломництва є часта молитва та участь у богослужіннях і Таїнствах, зокрема, Таїнствах Покаяння та Євхаристії (Причастя). Мовою психологів паломництва – це неймовірний ресурсний захід, час психологічного та духовного перезавантаження. Саме тому церква заохочує всіх вірних регулярно звершувати релігійні паломництва, приймати участь у особливих богослужіннях і обрядах, спрямованих на духовну користь людей. Якщо, за влучним афоризмом, жодна людина не повертається з подорожі такою, якою вона була до неї, тим більше ніхто не повертається таким, яким він був раніше з паломництва. З туристичних подорожей привозять додому фотографії та магнітики на холодильник, а з паломництва – очищену та освячену душу.

Добрі справи

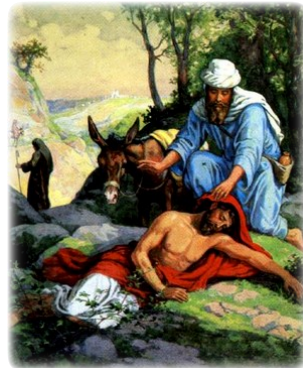
Без сумніву, Християнство, як віра любові, не може бути реалізована без любові, виявленої в конкретних вчинках. *«Віра без діл мертва»* – писав апостол Яків. Коли ми робимо добрі справи, то безсумнівно

наше сумління, як внутрішній цензор і суддя, хвалить нас за це та заохочує не зупинятися в цьому. Важливо при цьому розуміти кілька принципових речей.

У кожній добрій справі має значення мотивація. Все що ми робимо, має за собою певні чинники та спонуки, які змушують нас робити те чи інше. Хтось працює заради грошей, хтось заради похвали від людей, хтось хоче нагороди, а хтось робить це просто тому, що любить Бога та ближнього. Тому, досвідчені духівники завжди робили різницю на очевидному факті: добро безбожника та добро людини віруючої – це принципово два різних види добра. Віруюча людина робить добру справу «заради Бога», тому, що це відповідає її внутрішнім переконанням і природнім устремлінням душі. Невіруючі люди роблять це, найчастіше, для того, щоб отримати з цього зиск чи, принаймні, щоб це добро колись до них повернулося. Отже, для того, щоб ми могли відчутти себе у повній мірі оновленими і отримали максимальну користь від того добра, яке ми чинимо ближнім, маємо кожного разу чесно шукати відповідати собі, чим ми керуємося, коли беремося за нову справу. Хто шукає нагороди від людей – від людей і отримає. Хто шукає нагороди від Бога – отримає від Бога. Важливо пам'ятати, що не можна обрати одночасно дві нагороди за одну справу. Треба вчитися правильно обирати для себе пріоритети: або медаль, або похвала від Бога.

Притча про доброго самарянина – саме для вас.

І ще одне. Тонкі знавці людської душі, святі отці Східної Церкви, прямо писали про те, що нагорода людям за добру справу дається від Бога не за саму добру справу, а за те смирення, яке народжується в людини після цього. Смирення? Так, смирення! Я не обмовився. Зазвичай, всі добрі справи народжують у нас щось зовсім протилежне: гординю,

самозадоволення, пихатість. Звичайно, все це нівелює, знищує здобуту нами благодать, бо спалює її гріхом самолюбства. Тому, не забувайте кожного разу дякувати Богу за те, що це Він дав вам можливість зробити власними руками комусь добро. Насправді, все добре, що в нас є – це від Бога. Нашими є лише пристрасті та гріхи. А роблячи добро, ми стаємо співпрацівниками Христовими, працюючи разом із самим Богом. Уявляєте?

Як показує досвід, чим більше людина допомагає іншим, тим швидше вона вирішує і власні проблеми. Таємниця цього дуже проста, бо ніякою таємницею це не є. Благодать Божа освячує кожну людину, а особливу ту, яка виконує заповіді Господні. Божа ласка сприяє праведникам, а оминає грішників. Тому, чинімо добро не заради користі, але задля освячення своїх душ і тіл, бо така є воля Божа.

Милостиня, благодійність

Один із найпростіших способів стати щасливими хоча б на якусь мить, але щасливим не фантомно, а по-справжньому, це дати бідному трохи грошей. Зазвичай, я раджу людям бути дуже обережними, щоб не зробити своєю допомогою прохачеві ще більшу шкоду. Якщо ми даємо свої гроші професійним жебракам, то цим ми ще більше заохочуємо їх стиль життя та фінансуємо їх бізнес. Однак, не варто надто сильно перейматися, шукаючи людини, яка буде найбільш гідна отримати нашу гривню чи дві. Маємо давати всім, хто цього потребує. Раз просить – значить йому це потрібно. Він буде відповідати перед Богом за те, як використав отримане, а ми будемо відповідати перед Богом, чи не відмовили кому, маючи можливість допомогти. Гроші – це найкращий і найпростіший спосіб виявити людині свою любов. Звичайно, ділитися можна не лише грошима, але й одягом, їжею, часом або увагою.

Правда про наше спасіння у вічності полягає в тому, що милостиня є однією з найбільш необхідних справ у житті християнина. Не можливо спасти свою душу, якщо перед цим людина не робила три

речі: не молилася, не постила і не давала милостині убогим. Легковаження такими речами є принциповою перепороною людини до Царства Божого. *Бог хоче, щоб всі люди отримали вічне блаженство, але в дійсності його зможуть досягнути лише ті, хто працював для цього: молився, постив і допомагав іншим.*

Милостиня від милостині відрізняється.

Милостиня приносить людині спасіння, але вона нічим не зможе допомогти грішникам, які не каються. Існує чимало людей, злочинців, корупціонерів, злодіїв, чиновників, які сподіваються через великі пожертви, в тому числі й на будівництво храмів, спокутувати свої гріхи. Церква категорично стверджує, що брудні гроші людині не допоможуть. Спочатку людині потрібно покаятися за свої злочини перед Богом і ображеними людьми, повернути награбоване та перепросити скривджених, а вже потім приносити до храму свої пожертви і молитви. Святе Писання розповідає про те, що Господь якось побачив жертву бідної вдови, яка дала все що мала – дві копійки. При цьому Він сказав, що вона дала більше всіх, бо давала це щиро, від бідності, а не від надміру свого багатства. Бог дивиться не в наш гаманець, а на наше серце. Якщо ми будемо робити пожертви на храм, на бідних, на сиріт, на військо – наше життя зміниться якісно. І не лише після смерті, але вже тепер. Найменша милостиня на гривню дарує нам щастя на сотню.

Замість епілогу

Бог створив цей світ ідеальним, але гріх вперто намагається спотворити його, позбавляючи святості. І хоча ми не можемо принципово змінити світ, який довкола нас, ми можемо та повинні змінити той світ, який помістився в нашому серці. А в ньому кожна людина, ще з часів Едему, постійно стоїть перед вибором що їй обирати та кому служити: правді Божій, святості та чистості, чи

навпаки – лукавству, гріху та неправді.

Духовний досвід Церкви свідчить, що людство страждало раніше, страждає тепер і будуть страждати в майбутньому, якщо свідомо обиратиме гріх і служіння власним пристрастям, замість служіння Богу.

Єдина можливість принципово змінити існуючий стан речей – це щиро покаятися, змінити власний спосіб мислення та сприйняття світу. Поки центром нашого життя буде не Христос, а наші особисті пристрасті та помилки – наше життя впевнено перетворюватиметься на пекло. І для цього не треба помирати, щоб відчути весь його жак. Для впертого грішника пекло починається вже тут і тепер.

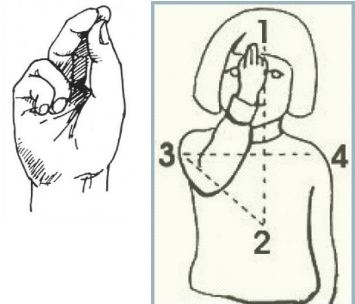
Якщо ж ми вирішимо очиститися, оновитися, перемінитися самі та змінити якість свого життя після чергової кризи, маємо знати, що Православна Церква має всі необхідні засоби для допомоги кожній людині. Правда, церковне життя не є простим, і вимагаючи від віруючого великої праці над собою, найперше вимагає від нього зняти рожеві окуляри власних ілюзій про свою силу та можливості. І навіть чесно оцінюючи себе, маємо не розчаровуватися та не опускати рук, йдучи на зустріч випробуванням та спокусам. При випробуваннях людина перероджується. Страждаючи заради спасіння душі та тіла, все несправжнє та лихе в ній згорає, але те що є добре утверджується та міцніє. Багатьом із нас кризи та страждання життєво необхідні, тому сприймати їх як тотальну катастрофу не лише не практично, але й нерозумно. Бог саме для того став людиною, щоб зробити людину богом. Він хоче нам допомагати, але спасти нас без нас – не може.

Кажуть, що в нашому житті людини є два найважливіші дні. Перший – це день, коли ми народилися, а другий – це коли зрозуміли для чого саме. Нехай же Господь, наш Творець і люблячий Батько, допоможе кожному з нас якомога швидше пережити свій другий найважливіший день у житті та зробити з нього правильні, дієві висновки!

Sign of the Cross Direction

Question

Is there an explanation for why Eastern Christians make the sign of the cross from the right shoulder to the left, while Western Christians make the sign of the cross from the left shoulder to the right?

Answer

While it is generally known that Western Christians, until the 11th, 12th, or 13th centuries, originally made the sign of the cross in the same manner that Orthodox Christians do to this day, the exact reason as to why the Western Christians reversed this is not widely known.

When an Orthodox priest faces the people and blesses them, they literally trace his blessing on themselves as they make the sign of the Cross. Hence, the priest moves his hand from left to right, while the faithful touch their shoulders from right to left, thereby moving in the same direction at the same time.

For years I have been trying to find out the exact reason as to why the West reversed this on the part of the people, even though the priest blesses in the same direction as an Orthodox priest would. It seems to be one of those things that just happened, although I am no Church historian.

Keep your ears open and, if you hear of any explanations, please share them!

Life in this world

Question

If this is so, how do you understand life in this world right now? What is it that men should do?

Answer

The purpose of life right now is for men to become saints; to begin to share, right here and now, in the divine life of God; to become "*holy as God is holy.*"

With this as the goal, however, men must know that this effort is total. It is both personal and social. It is both inward and outward. It works within the soul of man as well as within the life of the world. And men must know that this effort, as a total one, ultimately requires a total self-sacrifice. It inevitably brings pain and suffering and perhaps even physical death. This is what "*bearing the cross*" means, and why it is at the heart of the Christian ethic.

The pattern here is Jesus Himself. There is no rule of Christian morality except the life of the Lord. The rule therefore is total love, the greatest expression of which is the laying down of one's life for the other in obedience to the truth and love of God. The rule therefore is also nothing other than the cross, which cannot be "taken up" except by the presence and the power of the Holy Spirit.

This Christian view of what man should do is, at bottom, the fundamental morality for all men. Every ethic must be the expression of what is true and good. All men must live this way. And inevitably, when they do, whether they are consciously Christian or not, their actual goodness and righteousness leads them to some sacrificial suffering on behalf of others. In this world where evil abounds, the Cross is certainly the rule.

Українська Православна Церква Св. Анни

St. Anne's Ukrainian Orthodox Church

525 Morrish Road Scarborough, Ontario M1C 1G2

Church Office # (416) 284-9642

Parish Priest: Rev. Father Volodymyr Feskiv (647) 680-0448

July 2017 Schedule

Розклад на липень 2017 року

Sunday July 2 Akathist at 10:00 am	Неділя 2 липня Акафіст о 10:00 ранку
Friday July 7 Nativity of St. John the Baptist Divine Liturgy at 9:30 am	П'ятниця 7 липня Різдво Св. Івана Хрестителя Свята Літургія о 9:30 ранку
Saturday July 8 Great Vespers at 5:00 pm	Субота 8 липня Велика Вечірня о 5:00 вечора
Sunday July 9 Divine Liturgy at 10:00 am	Неділя 9 липня Свята Літургія о 10:00 ранку
Saturday July 15 Great Vespers at 5:00 pm	Субота 15 липня Велика Вечірня о 5:00 вечора
Sunday July 16 Divine Liturgy at 10:00 am	Неділя 16 липня Свята Літургія о 10:00 ранку
Saturday July 22 Great Vespers at 5:00 pm	Субота 22 липня Велика Вечірня о 5:00 вечора
Sunday July 23 Divine Liturgy at 10:00 am	Неділя 23 липня Свята Літургія о 10:00 ранку
Friday July 28 "Saints and Strollers" Great-Prince Vladimir the Great of Kyiv Divine Liturgy at 9:30 am	П'ятниця 28 липня Св. Князя Київського Володимира Великого Свята Літургія о 9:30 ранку
Saturday July 29 Great Vespers at 5:00 pm	Субота 29 липня Велика Вечірня о 5:00 вечора
Sunday July 30 Divine Liturgy at 10:00 am	Неділя 30 липня Свята Літургія о 10:00 ранку

We invite all to attend our Church services

Ми запрошуємо всіх взяти участь у наших церковних службах

Web Site

Please check the monthly calendar to see updates for Divine Liturgy, Vespers, meetings, events, Saints Days and much more.

Go to:

www.stannesorthodox.com

click: Schedule